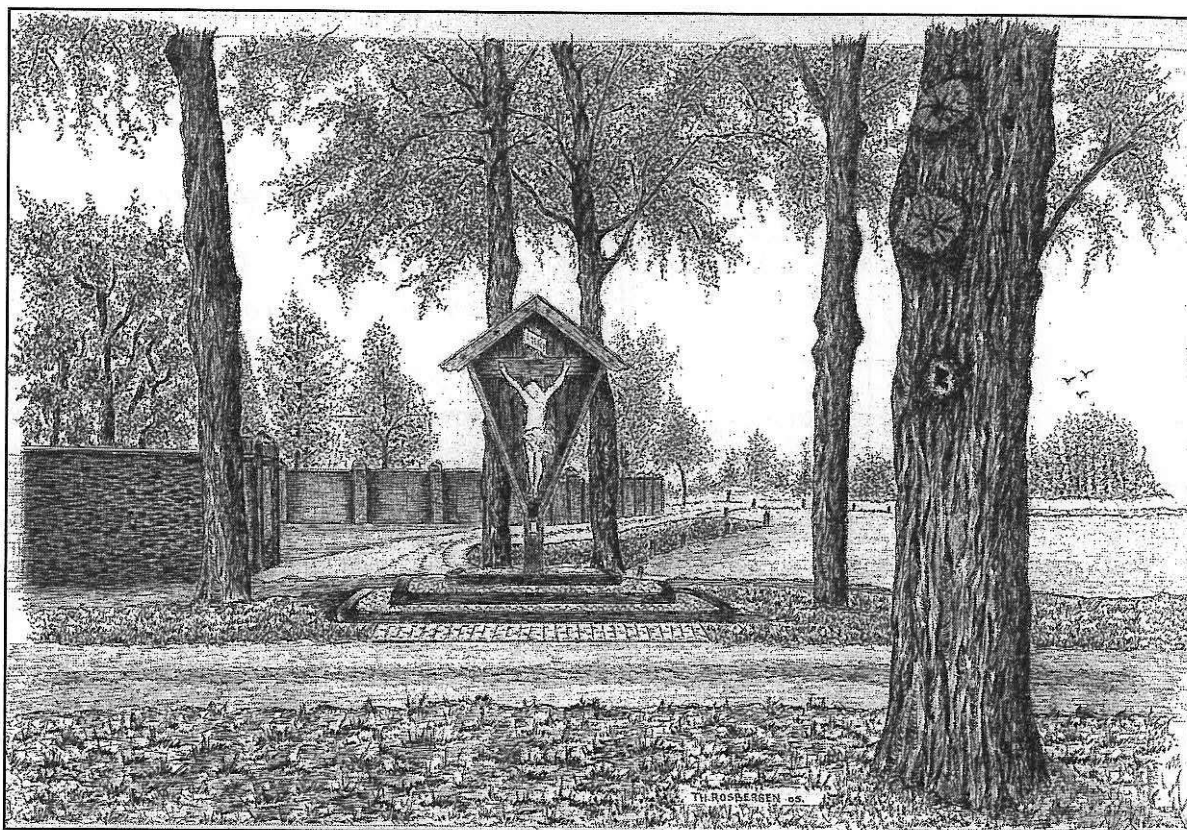

EEN LANDKRUIS TE ZENDEREN

Tekening: Th. Rosbergen

Iedereen die een klein beetje bekend is met de Twentse dorpen en de gewoonten aldaar, zal het zonder twijfel zijn opgevallen dat er op verschillende plaatsen eenvoudige, maar ook erg mooie, landkruizen zijn geplaatst. Over de reden waarom deze er zijn neergezet lopen de meningen uiteen. Men zegt dat ze werden geplaatst uit dankbaarheid, na een periode van leed en ziekte, om daarmee weer een goede en gezonde tijd tegemoet te gaan. Ook zouden er enkele geplaatst zijn na een heel slecht jaar waarin de oogst door storm en hagel totaal mislukt was. Enkele boeren beloofden een landkruis te plaatsen en elk jaar, na de oogst, werd samen met de pastoor brood uitgedeeld aan de armen om daarmee weer een goed jaar af te smeken (ook in de huidige tijd vindt dit gebeuren nog steeds in sommige dorpen plaats). Bovendien ziet men ook op plekken waar b.v. een ongeluk heeft plaatsgevonden, dat daar een landkruis is opgericht.

Geen van deze redenen is echter van toepassing op het landkruis bij het klooster van de Zusters Carmelitessen in Zenderen dat op 20 maart 2005 op Palmzondag werd ingewijd. Hoe is de gedachte tot plaatsing van een landkruis dan wél ontstaan en hoe is één en ander tot stand gekomen? Kort nadat een paar jaar geleden enkele personen in Zenderen het initiatief namen om te komen tot plaatsing van enkele bronzen beelden, kwam bij mij, Herman ter Brugge (een van de leden van de latere werkgroep en auteur van dit stukje) reeds de gedachte op dat Zenderen, net als veel andere dorpen, eigenlijk een landkruis zou moeten hebben. Sinds die tijd liet mij die gedachte niet meer los. Vanaf die tijd ook, werd alles geprobeerd om in het bezit te komen van een geschikt corpus. In juli 2004, tijdens een vakantie in Friesland, samen

met mijn vrouw, deed zich de gelegenheid voor een erg mooi gietijzeren antiek corpus bij een antiquair op de kop te tikken. Na een langdurige en moeizame "handel" werd, vooral op aandringen van de vrouw van de handelaar, de koop gesloten. Na veel zoeken werd er enkele weken later, in Sleen bij Assen, een bijpassend "INRI-plaatje" bij gevonden.

Het belangrijkste onderdeel was er nu, maar dit was pas het begin!! Vanzelfsprekend werden ook nu weer de "vaste doeners van ons dorp", te weten Herman Koopman en Henk Meulenkamp, benaderd. Beiden waren direct enthousiast en ook bereid hiervoor de handen uit de mouwen te steken.

Vervolgens werden de Zusters Carmelitessen benaderd en gevraagd om een stukje grond ter beschikking te stellen. De vereiste vergunning werd bij de gemeente aangevraagd en er werden diverse instanties en personen gevraagd om een financiële bijdrage te leveren.

Een ontwerp werd gemaakt. Het corpus werd gezandstraald en gecoat door Johan Pouwel en verder op kleur gebracht. Het benodigde hout en de andere materialen werden besteld. Daarbij waren de initiatiefnemers erg gelukkig met de hulp van de plaatselijke aannemer Frans Braakhuis die direct aanbod de werkzaamheden bij hem in de werkplaats uit te voeren en bovendien zijn machines te gebruiken. Ook heeft hij persoonlijk vele uren belangeloos meegewerkt aan de afwerking van het geheel.

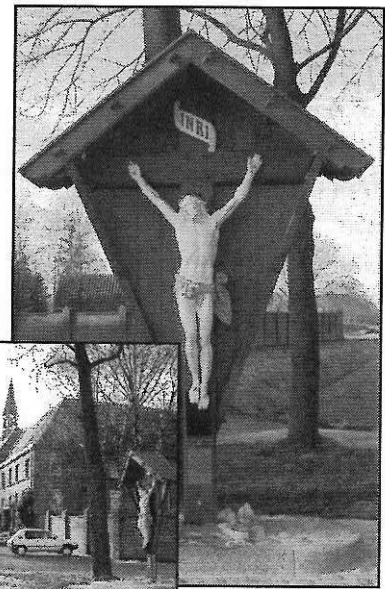
Achteraf is het totale gebeuren qua uitvoering, plaatsing en kosten nog wel tegengevallen. Daar staat tegenover dat wij als werkgroep menen, dat het landkruis en de afwerking er om heen, perfect zijn uitgevoerd en dat het geheel bijdraagt aan de verfraaiing van ons dorp. Dat bij de inzegening op Palmzondag in maart 2005 zoveel mensen aanwezig waren, is een bewijs dat het initiatief door velen gewaardeerd wordt. Deze betrokkenheid geeft de leden van de werkgroep een prettig gevoel.

Herman ter Brugge †.

Naschrift van de redactie

Het voorgaande artikel schreef Herman ter Brugge enkele weken voor zijn overlijden. De redactie had op dat moment reeds een pagina over dit onderwerp gereed en plande de tekst van Ter Brugge met de tekening van Rosbergen voor het volgende nummer van Boorn en Boerschop. Door het plotselinge heengaan van Ter Brugge is uit piëteit besloten zijn tekst voor te laten gaan. De redactie wenst de nabestaanden veel sterkte toe om het verlies te dragen.

Het redactiestukje met de foto's laten we hier, sterk ingekort, volgen: *Na overleg vond men een mooie plek vlakbij het Carmelitessenklooster en de kloosterbewoners gaven hun toestemming tot plaatsing. Het fraai aangeklede landkruis staat nu dan ook direct naast dit klooster aan de Carmelitessenweg, op de driehoek die gevormd wordt door de aansluiting van de landweg naar de achterzijde van het klooster en van Erve Kostee, dat zelf met de voorzijde aan de Zenderensestraat is gelegen. Op de voet van het kruis is een fraai glanzende metalen plaat aangebracht met de tekst:*

MOGE DIT KRUIS IN DEZE JACHTIGE TIJD VOOR ELKE BEZOEKER EEN RUSTPUNT ZIJN
IN DE DRUKTE VAN ONZE SAMENLEVING

DECEMBER 2004